

॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥

तद्यथाप्रेक्षमाणानां सूतपुत्रं महारथं ॥ नहन्यात्पांडवः संख्येतथानीति विधीयतां ॥ ४५ ॥ ततो द्रौणिः रूपः शल्यो हार्दिक्यश्च महारथः ॥ प्रत्युद्ययुस्तदापार्थसूत
पुत्रपरीप्सया ॥ ४६ ॥ आयातं वीक्ष्य कौतेयं शक्रे दैत्यचमू मिव ॥ बीभत्सुरपिराजेंद्रपंचालैरभिसंवृतः ॥ ४७ ॥ प्रत्युद्ययौ तदाकर्णयथा वृत्रं शतक्रतुः ॥ धृ
तराष्ट्र उवाच ॥ संरब्धं फाल्गुनं दृष्ट्वा कालांतक्यमोपमं ॥ ४८ ॥ कर्णो विकर्तनः सूतप्रत्यपद्यत्किमुत्तरं ॥ योत्थस्पर्धतपार्थेन नित्यमेव महारथः ॥ ४९ ॥ आशां
सते च बीभत्सु युद्धे जेतुं सुदारुणं ॥ सतु तं सहसा प्राप्तं नित्यमत्यंत वैरिणं ॥ ५० ॥ कर्णो विकर्तनः सूतकिमुत्तरमपद्यत ॥ संजय उवाच ॥ आयातं पांडवं दृष्ट्वा
गजं प्रतिगजो यथा ॥ ५१ ॥ असंभ्रांतो रणे कर्णः प्रत्युदीयाद्धनं जयं ॥ तमापतंतं वेगेन वैकर्तनमजिह्वगैः ॥ ५२ ॥ छादयामास पार्थो यः कर्णस्तु विजयं शरैः ॥
स कर्णं शरजालेन च्छादयामास पांडवः ॥ ५३ ॥ ततः कर्णः सुसंरब्धः शरैस्त्रिभिरविध्यत ॥ तस्य तद्वाघवंपार्थो नाभ्युपगतमहाबलः ॥ ५४ ॥ तस्मै बाणान् शिलाधौ
ताम्रसन्नाग्रान् जिह्वगान् ॥ प्राहिणोत्सूतपुत्राय त्रिशतं शत्रुतापनः ॥ ५५ ॥ विव्याध चैनं संरब्धो बाणेनैकेन वीर्यवान् ॥ सव्ये भुजाग्रे बलवान् नाराचेन हसन्निव
॥ ५६ ॥ तस्य विद्धस्य बाणेन कराच्चापं पपात ह ॥ पुनरादाय तच्चापं निमेषार्धं निहाबलः ॥ ५७ ॥ छादयामास बाणौ घैः फाल्गुनं कृतहस्तवत् ॥ शरवृष्टिं तुतां मुक्तां सूत
पुत्रेण भारत ॥ ५८ ॥ व्यधमच्छरवर्षेण स्मयन्निवधनं जयः ॥ तौ परस्परमासाद्य शरवर्षेण पार्थिव ॥ ५९ ॥ छादयेतां महेष्वामौ कृतप्रतिकृतैः पिणौ ॥ तदद्भुतं
महद्युद्धं कर्णपांडवयोर्मदो ॥ ६० ॥ क्रुद्धयोर्वासिता हेतोर्विन्ययोगजयोरिव ॥ ततः पार्थो महेष्वामौ दृष्ट्वा कर्णस्य विक्रमं ॥ ६१ ॥ मुष्टिदेशे धनुस्तस्य चिच्छेदत्वरया न्वि
तः ॥ अश्वान् च तुरो भृष्टैरनयद्यमसादनं ॥ ६२ ॥ सारथेश्च शिरः कायादहरच्छत्रुतापनः ॥ अथैनं छिन्नधन्वानं हताश्वं हतसारथिं ॥ ६३ ॥ विव्याध सायकैः
पार्थश्च तूर्भिः पांडुनंदनः ॥ हताश्वान् च तुर्यान् नूणमवपुत्यनरर्षभः ॥ ६४ ॥ आरुरो हरथं तूणं रूपस्य शरपीडितः ॥ सनुन्नोर्जुनबाणौ घैराचितः शल्यको यथा ॥ ६५ ॥
जीवितार्थमभिप्रप्सुः रूपस्य रथमारुहत् ॥ राधेयं निर्जितं दृष्ट्वा तावकाभरतर्षभ ॥ ६६ ॥ धनं जयशरैर्नुन्नाः प्राद्रवंत दिशो दश ॥ द्रवतस्तान्समालोक्य राजा दु
र्योधनो नृप ॥ ६७ ॥ निवर्तयामास तदा वाक्यमेतदुवाच ह ॥ अलं द्रुतेन वः शूरास्तिष्ठध्वं क्षत्रियर्षभाः ॥ ६८ ॥ एष पार्थव धायाहं स्वयंगच्छामि संयुगे ॥ अहं पा
थान् हनिष्यामि संपंचालान्ससोमकान् ॥ ६९ ॥